

[Landbrugsministeren.]

Kornloven havde en mindre Indførsel i Foraarismaanederne 1934, men derimod en stærk Indførsel i Efteraarismaanederne fra Høstaarets Begyndelse og indtil Nytaar, da vi fik Løven.

Jeg mener altsaa, at skal vi have en Kornordning engang, maa vi have en Efterbetaling, saa at de, der har spekuleret i at indføre Korn eller i at holde det tilbage, ikke kan drage Fordel deraf paa andres Bekostning. Men dernæst mener jeg, at skal vi have en Kornordning, maa den sikkert knyttes sammen med en Forlængelse af Svinereguleringen. Den Fordel, som Kornselgerne faar i Forhold til Kornkøberne, maa opvejes ved en Svineregulering. Derfor maa en eventuel Kornordning knyttes sammen med en Svineregulering og have samme Løbetid.

Fremdeles skal jeg nævne, at Forslaget indeholder en ganske urimelig Bestemmelse om, at der paalægges *alt* Korn en Afgift. Der er ingen Mening i, at Rugbrødsprisen skal stige paa Grund af Indførelsen af en Kornafgift. Saa længe vi er nødt til at købe betydeligt mere Korn, end vi bruger til Rugbrød, er det meningsløst — ogsaa under Hensyn til, at vi netop kan købe det bedste Korn til Rugbrød udefra og kan købe det billigt —, at hele Forbrugerstanden her i Landet, det vil sige vi alle til Fordel for Landmændene skal betale en højere Pris for Brødkornet, end vi kan faa det for fra Udlandet. Naar Landmændene kan faa en rimelig Pris for det, de selv skal sælge, maa de være tilfredse, men at de ogsaa skulde have en Afgift af det, som andre skal købe, den allernødvendigste Forbrugsartikel i Husholdningen, er urimeligt. Derfor maa det være en ufravigelig Betingelse, at man fritager det Rug, som anvendes til Rugbrød, fra Kornafgiften.

Endvidere vil jeg anføre, at selvfølgelig maa det være saadan — det indeholder Forslaget ogsaa Bestemmelser om —, at de Penge, som kommer ind ved Kornafgiften, fordeles til de Landmænd, som er kornkøbere. Til sidst vil jeg nævne som en Betingelse, der ogsaa bør fastslaas med det samme — for ellers mener jeg, at en eventuel Kornordning vil blive et alt for urimeligt Vaaben i de faa kornsælgende Landmænds Hænder —, at der bliver ubetinget fri Indførsel af Korn, naar man faar en Kornlov med en Afgift.

Hvis man kan tænke sig at forhandle paa de Betingelser, jeg her har nævnt, er jeg villig til en saadan Forhandling, idet jeg erkender, at der er et Retfærdigheds-

hensyn at tage til de Landmænd, som nu engang er indstillet paa at sælge Korn, et Retfærdighedshensyn, der byder, at man værner dem mod Dumpingpriser. Men jeg vil gentage, at hvis de Herrer, som nu taler saa højt om en Kornordning, om højere Kornpriser, om Dumpingindførsel o. s. v., havde kendt deres Besøgelsestid i Fjor, da der var gennemført en Kornordning og forelagt et Forslag om dens Fornyelse, havde de Landmænd, som nu klager over de lave Kornpriser, været sikret en Pris paa 2 Kr. mere pr. Tønde i denne Tid.

Med disse Bemærkninger skal jeg udtale min Villighed til fortsat Forhandling om Spørgsmaalet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lange): Jeg maa takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han erklærer sig villig til at gaa ind i en Forhandling om det Lovforslag, vi her har forelagt. Meget lovende for Resultatet af denne Forhandling tør jeg dog ikke sige, Landbrugsministerens Udtalelser var. Den højtærede Landbrugsminister stillede paa alle Punkter Betingelser, som maatte sige os, at noget særligt godt Resultat vil vi ikke kunne opnaa af denne Forhandling. Jeg haaber imidlertid, at Landbrugsministerens Udtalelser ikke betyder en lige saa afvisende Holdning, som man maatte faa Indtryk af.

Den højtærede Landbrugsminister stillede til at begynde med Betingelser for at gaa med til en Korntælling, mærkelige Betingelser, synes jeg. Hvis man skulde gaa med til en Korntælling, maatte man allerede paa Forhaand have fastslaet, at saa skulde der indføres Afleveringspligt og Maksimalpriser. Det forekommer mig, at hvis man overhovedet kan acceptere det, som vi synes er naturligt, at man skal have en Korntælling, maa de Slutninger, man vil drage af Korntællingens Resultat, dog først drages, naar dette Resultat foreligger. Allerede paa Forhaand at sige, at vi blot ved at foretage en Korntælling skulde have bundet os til Afleveringspligt og til Maksimalpriser, synes jeg er meget urimeligt.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at ellers vilde der blive Mangel, Kornet vilde blive holdt tilbage. Jeg udtalte i min Forelæggelsestale, at vi naturligvis ikke ønskede, der skulde være Mangel paa det nødvendige Korn. Det er naturligvis ikke vor Mening, at hvis man faar en Korntælling, skal man kun give Indførselstiladelse til saa meget, at der lige nøjagtig rent teoretisk er nok, hvis det i Praksis skulde